

[Stats- og udenrigsministeren.]

medlem hr. Thorkil Kristensen i den bestemte situation, og jeg mener, at den bestræbelse, som er udtrykt i en formulering, hvis nøjagtige ordlyd jeg i øjeblikket ikke har på mig og derfor ikke nøjagtig kan huske, er vi ikke løbet fra. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen måske kunne have lyst til at kritisere os for gennemførelsen af folkepensioneringen — jeg kunne tænke mig det efter alt, hvad han har sagt også i denne forbindelse — men det ærede medlem hr. Aksel Møller, som selv har medvirket til denne politik, kan i hvert fald ikke med nogen berettigelse gøre det.

Jeg takker i øvrigt for de venlige ord om enkelte af de ting, som jeg havde sagt, og som det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på. Jeg er ikke sikker på, at han har ret i, at kun et valg kan løse problemerne umiddelbart. Å propos valg — jeg går ud fra, at det, jeg nu vil sige, vel næsten er det eneste middel til, at vi kan få skåret den radikale reklamepropaganda ud af radioudsendelsen i aften; denne pjece, som ingen af os kender noget til, kan vi jo ikke uden videre overlade i befolkningens hænder, uden at nogen af os har fået lov til at se den. Jeg vil altså derfor gerne henlede opmærksomheden på socialdemokratiets valgfond; hvis nogen skulle have lyst til at købe et valgfondsmærke, sælges mærkerne i øjeblikket landet over. Jeg går ud fra, at herefter bliver samtlige tre udtalelser skåret ud af radioudsendelsen i aften.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde til sidst — og dette skal være min afslutningsbemærkning — at han ikke syntes, man skulle give op på det afgørende økonomiske område. Han var i og for sig ikke utilbøjelig til at tro, at jeg havde ret i, at det ikke kunne lykkes, og mente derfor, at et valg var nødvendigt, for at en ny regering kunne komme til — jeg går ud fra, at det er det ærede medlems opfattelse — og klare disse opgaver. Jeg vil sige til det ærede medlem, at så let klares ingenting i dette land. Det ærede medlem kan hverken bilde sig selv eller offentligheden ind, at hans parti og venstre kan få flertal ved et kommende valg, og hvis det ikke bliver tilfældet, vil denne sal stort set se ligedan ud, når vi kommer ind igen, og så foreligger der

stort set samme gensidige forpligtelse til samarbejde. Derfor synes jeg ikke, der er megen mening i at foregøgle befolkningen, at bare vi kan få et hurtigt valg og en ny regering, så klares tingene. Den måde er for billig at klare det på.

(Kort bemærkning).

Viggo Stærke: Jeg skal blot sige et par enkelte ord om det vigtige spørgsmål samhandelen mellem vest og øst, specielt om samhandelen mellem Danmark og Sovjetunionen. Jeg har den anskuelse, at samhandelen er en fordel for begge parter — jo større den er, jo større er fordelene — og der er intet, som i den grad beforder fredelige forhold, som samhandel. Sagen ligger sådan efter de oplysninger, jeg har fra købmandstanden, at Danmark særdeles gerne vil købe, men at det er ret vanskeligt at få acceptable varetildbud fra Sovjetunionens side, dels fordi der er meget lidt at tilbyde af varer, som har interesse for os, dels fordi priserne på disse varer ligger helt oppe i skyerne som følge af de høje priser på deres hjemmemarked. Derimod vil Sovjetrusland meget gerne have varer fra Danmark, fordi de har brug for vore gode varer; men samhandel er i realiteten i det lange løb et varebytte, og for os kan interessen ikke være den bare at komme af med vore gode varer. Vi vil gerne have realiteter til gengæld.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Den højtærede statsminister gjorde i sin tale i eftermiddag opmærksom på, at hans syn var dette, at vi ikke burde have valg før valgperiodens udløb. Vi står altså i den situation, at vi endnu det meste af et år skal leve under en regering, hvis chef i dag har erklæret, at han ikke anser det for muligt at foretage den samling af de politiske og organisatoriske kræfter, som skulle muliggøre et indgreb i kampen mellem priser og lønninger — sådan har jeg forstået den højtærede stats- og udenrigsminister. Jeg mener derfor, at regeringen er kørt fast på et for vor økonomi aldeles afgørende punkt. Den prisstigningsbevægelse, vi har oplevet i løbet af de tre sidste år, er der altså ikke fra regeringens side noget råd imod; det eneste råd, som er tænkeligt, er jo at forsøge på at bringe leveomkostningerne